

Posamezna številka:
60 vinarjev.

TABOR* izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ob 18. uri z danom naslednjega dne ter stane enoletno 120 K., polletno 60 K., četrtletno 30 K., mesečno 10 K. Inscrati po dogovoru. Pri večkratni objavi popusti.

Naroči se pri upravi "TABORA",
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:
60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pridelje, I. eto. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevnica št. 11.781.

Na naročila brez denarja se ne odziva — Dokuisti se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, četrtek 14. oktobra 1920.

Številka: 41.

Zmaga krivice in sleparije nad pravico na Koroškem.

Nemci so zmagali ravno s prisleparjenimi glasovi. — Slovenski narod ne priznava tega glasovanja.

Slovenci!

Danes v sredo ob 19. uri se vrši na Glavnem trgu

protestna manifestacija proti krivici in slepariji pri glasovanju na Koroškem. Slovenci! Niti eden ne sme manjkati!

Sklicatelji.

Na gospodarsko polje!

Maribor, 13. oktobra.

Ko je zmagala l. 1918. pravica, je zmagala za vse, samo za nas Slovence ni zmagala. Vsi so dobili kar so hoteli, le mi Slovenci smo izgubili še ono bore malo kar smo imeli. Odtirali so nam kakor premagancem solčno Primorje, čeprav smo ravno mi Slovenci poleg Čehov največ pripomogli do zmage antante, odtirali so nam zilsko in kanalsko dolino na Koroškem, odtirali so nam Radgono in okolico, za Koroško pa so določili plebiscit, ker so vedeli, da nam tudi pri tem na sleparski način uničijo uspeh. Plebiscit za našo prastaro zemljo je bil samo posmeh, bila je navadna ironija. Kajti takoj, ko so uvideli, da bi mi lahko zmagali, so pričeli z vsemi silami delati na to, da nam uspeh preprečijo. Odstranili so demarkacijsko črto, dovolili so vhod divjim volksverovcem, pripravili vse potrebno za uspešen razvoj in procvit nemškega terorja. Hoteli so pre-

L. Jadranov:

Poglavje o Jadranu.

(Dalje.)

V drugem odlomku se bavi z izobrazbo tamošnjih Jugoslovenov, podaja podatke raznih naših društev in dodaja, da je laž trditev onih, ki smatrajo Slovence za »moribonde«, n. pr. izrek Trešč-Pavičiča, ki pa je bil kmalu ovržen.

Iz zemljiških knjig črpa sramotne podatke v ravnanju italijanskega meščanstva napram jugoslovenskim kmetom. Znani Villari je napisal besede, ki so bile žal le prerisnične: Zgodovinski in tradicionalni greh Italijanov je bilo to, da so slabo ravnali s kmeti (contadini).

V naslednjih odstavkih nam poroča o delovanju privatnih slovenskih šol po družbi sv. Cirila in Metoda, ki so se otvorile, ker niti Italijani niti vlada ni hotela dovoljevati državnih šol. Pri borbi za srednjo šolo se je uresničil pregovor: »Duobus litigantibus tertius gaudet«. Nemščina je zaviadala, a podpirala Italijane, posebno za časa namestnika Rinaldinija, kakor ga imenuje pisec: »la bete noire degli Slavi«.

Nadalje se bavi Vivante s Pazinom ob vzhodni obali Istre, kjer konstatira ogromno večino Hrvatov, ki je kompaktna in neugodna vsaki asimilaciji.

prečili našo zmago in — posrečilo se jim je. Toda kljub vsemu bi bili zmagali, da niso tudi na dan glasovanja samega in pri glasovanju samem sleparili.

Dobro, dosegli so, kar so hoteli, toda mi, ki smo dovolj dolgo trpeli mirno in molče vse, tega ne bomo več trpeti. Dovolj dolgo smo klenili glave, sedaj, bratje, jih ne smemo več! Kvišku glave, bratje! Svoboda, ali pogin! Ali postanemo svobodni vsi, ali pa poginemo še mi, kar nas je ironija usode pustila v svobodi. Pri glasovanju smo po slepariji propadli ali Koroške zemlje naših pradedov ne damo iz rok. Ta zemlja, ki jo je oškropila naša topla kri, je na a. Nihče nima pravice do nje razen nas. Slovenski je rod, ki prebiva v njej, slovenski, čeprav zaslepljen in prodan. Tudi če bi zmagala krivica s sto od točki, bi še vedno ne imela pravice do nadaljnjega obstanka. Pravica je jaja, ker je sveta.

Ta zemlja je naša in naša mora ostati! Ne damo je iz rok. Mi se ne uklonimo sleparskemu plebiscitu, mi ne pustimo na milost in nemilost nemških barbarov onih bratov na Koroškem, ki so kljub tisočletnemu suženstvu ostali še vedno zavedni.

Mi zasedemo to zemljo in držali in branili jo bomo proti komurkoli, če treba tudi do zadnje kaplje krvi. Tudi Beograda ne bomo prosili za dovoljenje, če noče z nami, gremo sami. Časinejša je junaška smrt, kakor pa sramotno življenje! Zasedi hočemo to zemljo, vsi, kakor en mož gremo, da jo obranimo.

O vladi pa pravi, da je bila ne le dolžna, ampak primorana sprejemati v službo Jugoslovene, ki se prijavljajo v večjem številu in z večjim znanjem jezika, kar je pri Italijanih redkost.

V naslednjem poglavju opisuje obe stranki, imenuje razne voditelje teh strank in pokazuje vpliv vlade na te narodnostne spore. O istrskih Italijanih pravi, da so se obdržali na površju le s pomočjo avstrijskega sistema. Po daljšem opisovanju razmer nižjih ljudskih slojev, analizira pisec način tega narodnostnega boja in iredentističnega dela od italijanske strani. Rezultat te analize, ki je za nas ravno v tej dobi, v kateri živimo sedaj, kar najakutnejši, končuje z besedami: »Kdor upa zapoditi kar tako na lepem juljski slavižem, ta se moti, in debata o tej stvari bi se morala končno opustiti. Aneksija teh pokrajin bi imela le te posledice, da bi oživela neko novo Italijo sovražno silo, novi poboji obeh narodnosti, čigar izid bi za nas ne bil ugoden«. Misli je pri tem na jugoslovensko iredento, ki bi v tem slučaju moralo nastopiti.

Nadalje se bavi s proučevanjem »zgodnjih desetisoč«, ki so zlorabljali nižje ljudske sloje (kar je še dandanes op. pisca) in novinarstva, ki si napolnjuje pod krinko patriotizma svoje žepce. Koi nato citira besede, ki jih je go-

Toda ne le celo A, vso našo slovensko koroško zemljo bomo zasedli, mi ne poznamo papirnatih con, mi poznamo samo naše staroslavno gospodarsko polje in poznamo na njem naš stari vojvodski kamen, najstarejši in edini pomnik naše davne svobode, slave in veličine.

Z isto, ne z isto, s tisočkrat večjo pravico sforimo mi to, kakor pa je storil D'Annunzio na Reki, kakor so storili Italijani v Primorju, kakor so storili Francozi v Alzaciji in Loreni. In kadar se bodo umaknili D'Annunzio z Reke, Italijani s Primorja in Francozi z Alzacije in Lorene, takrat se bomo umaknili tudi mi iz Koroške. D'Annunzija hočemo! Naj nam bode general Maister D'Annunzio. Njega, ki je spasil naš Maribor, njega kličemo ob tej uri, naj nas povede na gospodarsko polje v zmago ali v smrt. Ker manj strašna smrt je v črni zemlji krila, kot so pod svetlim solncem sušnji dnovi.

Ne, mi ne kličemo! Ne, mi ne priznavamo sleparskega plebiscita, ker ako bi to močje priznali, kakor smo doslej priznali vse neštete krivice, ki so nam bile prizadete od onih, ki jih Vesnić nazivlje kljub vsemu še naše prijatelje, bi ne bili vredni, da hodimo pod zlatim svobodnim solncem.

Slovenci! Prišli so težki in resni dnevi, ki zahtevajo od nas vseh in od vsakega posebej žrtve, brazobzirne žrtve. Naša čast nas kliče, a kličejo nas tudi tisoči naših nesrečnih bratov na Koroškem, ki si niso svesti ne imetja.

Slovenci! Dvignimo se ob tej najvišji uri, pokažimo, da smo še tu in

voril Tommasev v Dalmaciji in Combi v Istri, »kier je ogromna večina Dalmatincev več ko dvanajst stoletij slovenska«.

Proti koncu predzadnjega poglavja omenja pisatelj, da je treba, ako hoče Italija dospeti do mira, ki bi ji bil nad vse koristen, da se odrečejo vsakemu poitalijančevanju Slovencev.

V zadnjem krasnem poglavju se bavi Vivante z iredentizmom v Italiji sami, o ravnanju službenih merodajnih krogov (Tittoni, Fortis i. dr.) in o mnenju žurnalistike.

Zabeleži natančne podatke vsake vrste: zgodovinske, politične, statistične, prometne, obrtne i. dr. Vse te podatke podpira na citate raznih knjig in listov, in to do najnovejše dobe. Ta del je eden najbolj važnih, a zašli bi predaleč in se oddaljili od prvotnega namena. Posebno natančno pa proučuje vprašanje, ki še danes dela Lahom sive lase, ko bi ne bilo prav nič treba. O tem vprašanju bomo itak še mnogo slišali.

Proti koncu svoje knjige računa Vivante z možnostjo — predstavljati se je treba, kakor da je bilo izdano to delo leta 1912 — da se bo iredentizem Jugoslovenov pod Avstrijo končal s priklonitvijo k Srbiji ali dobe Jugosloveni svojo državno autonomijo

da nas vse ubijanje dveh dolgih le vendarle še ni ubilo. Pozabimo na vse obzire, zberimo se, vsi, kar nas je ter pojdemo, da obranimo našo Koroško. Naša parola bodi — gospodarsko polje! Smrt ali zmaga!

Slovenci!

Naš poraz na Koroškem, ki ga je izvala sleparija, ki je pripomogla krivici do zmage nad pravico in resnico je dvignil ohole glave našim Nemcem in nemčurjem. Pri pogrebu podnarednika Čuša, ki je umrl kot žrtev istega nemškega tolovajstva kakor je v nedeljo slavilo svoje orgije po našem Korotanu, so pokazali, da nas sovražijo in zaničujejo, kljub temu, da so le gosti v naši hiši, da so obogateli in živeli ter še bogate in žive od našega denarja in od naših žuljev. Isto, kar je pokazal trgovec Mydlilič očito, isto mislijo tudi vsi drugi nemški trgovci in podjetniki, brez razlike in to po naši lastni krivdi, ker smo jim doslej še sami podpirali, ker smo jim doslej še sami našo nezavednostjo pomagali nas pobijati in nam škodovati. Med onimi, ki so agitirali po Koroškem proti nam so bili tudi uslužbenci naših mariborskih trgovcev. To nam jasno izpričuje slučaj Jeglitschevega trgovskega sotrudnika Hoderja.

Ti nemški in nemčurski podjetniki in trgovci nameravajo sedaj s svojimi uslužbenci zahtevati tudi za Maribor, da pripade Avstriji, ti hočejo nas pobiti, kakor so pobili podnarednika

v znani obliki toli prerešetanega trijalizma.

Svoje krasno delo zaključuje z besedami, v katerih pozivlja oficijelno Italijo, da proglasi tudi ona »da ne bo aspirirala na teritorialne pridobitve ne na aneksijo pokrajin ob vzhodni obali Jadranskega morja«.

To delo Angela Vivante je vredno in važno, da ga poznamo. Knjigi se pozna, da jo je spisal mož, ki je bil izvrstno poučen o mišljenju svojih italijanskih rojakov, a tudi o naših težnjah in pravicah. Temu delu pač ne more nikdo odrekati nepristranost. Občudovanja vreden je njegov pogum, da si je upal s to knjigo, ki je rekel bi skoro, ostrina proti svojim rojakom nacionalistom pred ital. svet. Žalostno pa je dejstvo, da se vlada na to ni malo ali nič ozirala. Pohlepeje po tujih deželah je bilo že preveč ukoreninjeno in se ni dalo več z lepa izpuliti. Posledice tega poklepa ne bodo izostale a se bodo pokazale šele v bodočnosti. Italija si jih lahko z mirno vestjo pripiše sebi sami. Na vsak način nas je ta mož veliko zadovoljil, a ital. književnost obogatil z delom, ki se odlikuje predvsem po svoji natančnosti, marljivosti in učenosti. Predvsem pa pozdravljamo z veseljem pisateljevo stremiljenje po raziskavanju in boju za resnico. (Konec prih.)

Cuša. In ako ne bomo pravočasno poskrbeli, da postanejo brez moči, se jim bo to tudi posrečilo. Mi smo bili miroljubni; hoteli smo z njimi živeti v miru, kakor sosed s sosedom, toda oni nam sedaj za kruh vračajo kamen. Za ta kamen pa jim ne smemo več dajati kruha. Sami hočejo, da postopamo z njimi tako, kakor so postopali oni z nami za časa Avstrije, sami hočejo, da postopamo z njimi tako, kakor postopajo Italijani z našimi brati v Trstu. Dobro. Postopali bomo tako! Kdor še kedaj prestopi prag kake nemške trgovine, gostilne, ali sploh kakega drugega nemškega podjetja, ta ni več Slovenec, ta se je izključil sam. Kdor govori nemško, ta ni več Slovenec. Naši bratje v Trstu se smejo niti na ulici, niti v gostilni ali kavarni govoriti v svojem jeziku, mi pa zahtevamo vsaj to, da ne sme nihče od nas govoriti v drugem nego v našem materinem jeziku. V Trstu mečejo naše ljudi iz stanovanj, tu pa mečejo naše oblasti tudi nas ven, dočim se Nemci šopirijo po najlepših stanovanjih. Koliko časa bomo to še trpeli? Z današnjimi dnevi mora končati ta doba, v kateri se je zapostavljalo nas Slovence pred tujimi privandranimi švabi. Z današnjim dnem se mora izvršiti obrat in za njim mora nastopiti nova doba. Doba v kateri se bomo zavedali, da smo mi tu gospodarji. Če nočejo ščititi naših interesov oblasti, jih bomo ščitili sami.

„Grazer Montagszeitung“ je pisala v zadnji številki, da je zmaga na Koroškem odrešitev tudi za mariborske Nemce. Dobro, naj se zgodi tako. Odrešimo jih našega denarja in naše naklonjenosti. Odrešimo jih našega „jarma“ ter jih brez plebiscita vržimo brezobzirno ven iz naše hiše!

Zunanja in notranja politika.

* **Ministrska seja.** V ponedeljek zvečer je ministrski odbor za zunanje stvari imel sejo, na kateri je razpravljalo o plebiscitu na Koroškem in o jadranskem vprašanju.

* **Narodno predstavništvo.** 132. redni seštevila začasnega narodnega predstavništva je bil sklican za torek, 12. oktobra, ob 15. uri z dnevnim redom: 1. Pretres poročila verifikacijskega odbora; 2. volitve enketne komisije za preiskovanje vzrokov, nemirov na Hrvaškem.

* **Invalidi sodelujejo pri volitvah.** Na današnji skupščini invalidov se je sklenilo, da se vsaki stranki, ki bo izdala volilno listo, stavi pogoj, da bo v seznamu tudi po eden invalid kot kandidat.

* **Japonska vlada ratificirala mirovne pogodbo.** St. Germainsko mirovno pogodbo je ratificirala japonska vlada dne 7. oktobra.

Dnevna kronika.

— „In 14 Tagen muss Marburg geräumt werden.“ Tako so se drznili naši Nemci groziti javno po lokalih v družbi Slovencev v dneh in nočeh, ko smo bili trdno prepričani, da je na Koroškem zmaga prava. „In 14 Tagen muss Marburg geräumt werden.“ Ta bojni klic moramo smatrati resneje, globlje, kot smo bili doslej navajeni pri sličnih izbruhih od nemške strani. To ni bil več bojni klic samo poulične razporenosti nemške mladine in nemških nacionalnih komunistov, ampak tako so zviklali in tako zdaj se glasneje vzklikajo tudi sicer resni Nemci, znani tr-

govci, posestniki, ki bi se morali zavedati, da prinesejo taki javni izrazi njihovega mišljenja nedogledne posledice zanje. Kaj bi se zgodilo Slovincu n. pr. v Gorici, če bi sedel v družbi Italijanov, pa bi se upal reči: v 14 dneh mora biti Gorica izpraznjena. Če bi ga že na mestu ne ubili, bi ga gotovo na mestu aretirali in poslali v Sardinijo. Naši nemški izizivači so prepričani, da se jim ne bo zgodilo ne eno ne drugo. In zato nastopajo tako samozavestno, tako predrzno. Ravno ta slučaj kaže, da nam v resnih trenutkih manjka močate odločnosti. In slučaj poskušanja onečastjenja groba žrtev nemškega tolovajstva v torek popoldne nam je pokazal, da imamo za resnejši nastop samo še — ženstvo in mladino. Manjka nam moč dejanja! Če jih imamo se mora res zgoditi, da bo Maribor v 14 dneh izprazen — ampak vse one sovražne zalege, ki ne spada v Maribor.

— **Pogreb podnarednika Cuša.** Žrtev nemških pocesnih tolovajev, podnarednik Cuš je imel v torek popoldan pogreb, ki mora Slovincem ostati trajno v spominu. Takih nagovorov ob odprtem grobu iz ust duhovnika in starosta Mariborskega Sokola, še ni bilo slišati na tem pokopališču. A kakor na drugem mestu poročamo, tudi take podivjanosti od nemške strani najbrže še ni doživel slovenski pogreb v Mariboru. Cuš je bil spremljan k zadnjemu počitku z vso vojaško častjo. Spreveda se je udeležilo poleg tovarišev podčastnikov tudi mnogo častnikov in civilnega občinstva. Častno zastopal je bil tudi Mariborski Sokol, na čelu mu starosta dr. Serbec in načelnik Ilich. Za sprevedom je šla nesrečna žena vdova s štirimi otročiji. Spreved, na čelu vojaška godba, se je pomikal od melske vojašnice skozi mesto na pokopališče v Pobrežju. Ob vhodu pokopališča so podčastniki prevzeli z venci okraшено krsto ter jo nesli do groba. Tam je prvi govoril superijor Rant, ki je ob asistenci voj. kurata prof. Trstenjaka opravil cerkveni obred. Superijor Rant je med drugim rekel: Pogreznemo v prerani grob vzor moža, vojaka in Slovence. Pogreznemo ga kot žrtev nemške podivjanosti in sovražstva do nas. Bodimo složni! Ne verujmo listim, ki se delajo naše prijatelje, ki pa nas v svojem srečnem sovražijo in delajo na našo pogibel. Dragi Cuš, Ti si bil poln ljubezni do svojega naroda. Ako Te vsi posnemamo, potem bomo živeli mirno, ne bomo si dali oropati naših gor in našega sinjega morja. Poslavljamo se od Tebe! Na svidenje! Bodi Ti zemlja lahka! ... Izvzemši navzočih nemških izizivačev je bilo pri teh besedah vse do solz ginjeno. Za Rantom je govoril starosta Sokola dr. Serbec, ki se je uvodoma spominjal pokojnika kot brata Sokola, ki je svojo dečo vzgajal v sokolskem duhu. Iz zasede si postal žrtev nemškega tolovajstva. Toda Tvoja kri vije po naševanju! Pozabili so na 27. januar. Nemška hrida zopet predrzneje dviga svojo glavo. Naj se ne čudijo, če se naša potrpežljivost spremeni v maščevanje. Ta morilec ni sam, je član v organizirani nemški podivjanosti. Tej hridi treba streti glavo. Nisi zaman prelil svoje krvi. Iz Tvojega groba bo vzklikla nova narodna zavest, ki je v zadnjem času že vspavala med nami. Kličem Ti bolestnim srcem: Z bogom! Zdravo! Tudi ta govor, katerega le v glavnih potezah ponatismo, je izzval globoko ginenost, mnogi so glasno plakali.

— **Pogreb žrtev nemškega tolovajstva.** Spremili smo danes k večnemu počitku narednika Cuša, ki je po groznih večdnevnikih mukah umrl na rani, kojo mu je zadela krogla iz rok nekega nemškega tolovaja. Lepe so bile besede, ki jih je spregovoril ob odprti jarni vojni superijor Rant, krasno se je od blagopokojnika poslovil starosta Mariborskega Sokola gospod dr. Serbec. Pičlo število spremljevalcev je bilo. Vojaško godba, vojaški, častniki, Sokol, sorodniki in nekaj vsebnih znancev. To je bilo vse, navzlic temu, da je bil pogreb po časopisih objavljen! Narednik Cuš je umrl kot narodna žrtev. V našem Mariboru mu je bila od naših sovražnikov, zadava smrtna rana. In naš Maribor se zato niti niti ni! To je sramota, neizbrisiva sramota! Da se je ta nesreča Nemcem pripetila, letali bi uradi se opravičevati, se zgražati nad

„nezaslišanem“ dejanjem, in v znak sožalja bi se vse korpoativno pogreba udeležilo. Tolovajstvo nad Slovincem se je pa z glavo kimaje vzelo na znanje. In s tem mirna Bosna! Narednik Cuš je bil vzor vojaka, moža, očeta in narodnjaka. Za krsto smo videli korakati od žalosti potro udovo, štiri nečne otroke, doma se je poslovil od očeta peti otrok, šesti je pa na potu. Vse to je živelo od tega, kar je mož zaslužil. Družina ostane brez pokojnine. Naj li družina narodne žrte od lakote umre? Mi, ki smo ga na zadnji poti spremljali, bodemo gotovo počastili spomin na vrliga moža s tem, da družini gmočno pomagamo. Obračam se na Vas, ki ste raje v kavarni sedeli ali kje od daleč gledali, sezite v žep, pomagajte ubogi udovi, da ne bo imela poleg tuge za prerano umrlim možem še skrb za obstoj sirot. Vse slovensko misleče časopise pa prosim, da prirede zbirko za to „žrtev nemškega tolovajstva“.

— **Nemška podivjanost ob odprtem grobu.** Ni bilo dovolj nemški „kulturi“, da je mladi mož, oče petero otrok, podnarednik Cuš postal žrtev nemškega cestnega tolovajstva. Ne, svojo podivjanost, so pokazali tudi še, ko so to žrtev peljali skozi mesto k zadnjemu počitku in pokazali so svojo zverinsko podivjanost še ob odprtem grobu, medtem ko je vojaški duhovnik v vnesenem nagovoru se poslovil od te žrte. Da, to pot je nemška kultura prišla do najbolj ogabnega izraza. Ko se je spreved pomikal skozi Slovensko ulico, je stal na vogalu te ulice trgovec s sadjem Ed. Mydlil izizivajoče pokrit. Ko se je občinstvo pričelo zgražati, ga je njegova prodajalka opozorila, naj se odkrije. Po njenem zatrdilu mu je rekla: „Nimm die Kappe ab, erweise der Leiche die letzte Ehre.“ Po trditvi prič je on zavrnil z besedami: „Der keine Ehre hat, braucht man ihm keine erweisen.“ Ona pa trdi, da je rekel: „Er wird seine Ehre schon im Friedhof finden“. Eno ali drugo je dalo povod razburjenja v bližini stoječih Slovencev, ki so Mydlila potegnili v trgovino ter ga izročili policiji. Drugi prizor, še ostudnejši se je izvršil ob odprtem grobu. Med nagovorom superijorja Ranta, ki je povdarjal, da je Cuš žrtev nemške podivjanosti, je neka Nemčurka napolglasno in zasmehujoče izustila besede: „Geschicht ihm recht, warum ist er dorthin (k sokolski slavnosti v Hoče) gegangen, wäre er bei seiner Familie geblieben“. Okoli stoječi so bili v tem trenutku globoko ganjeni vsled duhovnikovega govora; tako so to podivjanost mnogi preslišali ali slabo slišali, dočim so se oni, ki so stoječi tik ob tej ženski, te besede dobro slišali, komaj zadrževali, da ni prišlo do katastrofe. Ko je zapazila utis njenega izizivanja, je rekla proti svoji tovarišici: Warum schreien sie jetzt nicht ihr živijo? Ni bilo tega še dovolj. Neki vpokojeni avstrijski orožnik se je izrazil: Auf seinem Grab wird Kukurutz wachsen. Po končanem cerkvenem obredu je prišlo pri Kapelici do prvega spopada. Naše zavedno ženstvo je sramotljivo pozvalo na odgovor. Izprva se je obnašala predrzno, ter zaničljivo pljuvala pred našim ženstvom. Ko je vsled tega razburjenje pritegnilo h gruči mnogo drugega občinstva, je pričela tajiti. Toda priče, ki so njene besede slišale, so ji povedale v obraz, da laže. Da ne pride na pokopališču do hujših posledic, so jo pustili mirno iz pokopališča. Zunaj pa so jo aretirali in gnali na policijo. Tam se je legitimirala kot Marija Krmelj, stanujoč Koroška c. 81 bavi se z likanjem. Tu na policiji je še opsovala z ostudnimi nemškimi izrazi dve dami, ki sta fungirali kot glavni prič. Tako daleč že smo torej Slovenci v jugoslovenskem Mariboru z našo potrpežljivostjo. Nemčurka se upa sredi slovenskega pogreba na tak način izizivati in žaliti žrtev nemškega tolovajstva.

— **Za žrtev 4. oktobra.** Podčastniki garnizije so pridno na delu pri pobiranju prispevkov za nesrečno družino Cušovo. Podčastniki Okružne komande so namesto venca nabrali 420 kron. Tudi oficirji nabirajo večji znesek. Zbirka preizkusi tudi uredništvo „Tabora“.

— **Juvan uraduje nemški, in profesor nemške advokate.** Prejeli smo: Ko je bil stanovanjski urad še v prejšnjih prostorih, nas je enkrat čakala polna soba ljudi na avdijenco „ravnatelja“ Juvana, med drugim tudi nemški advokat dr. Mühleisen, ki pa je prišel predzadnji. Mi drugi smo čakali že čez uro poprej. Naenkrat odpre dr. Juvan vrata, ježno gleda, — ko pa je zapazil dr. Mühleisna, ga je takoj z vso mogočo prijaznostjo vprašal: Warten Herr Doktor auf mich? — Ja. — Bitte! — in vsi smo se morali umakniti. Juvan je potem dolgo konferiral — seve nemško z dr. Mühleisnom, gotovo v korist kakega pangermana, nas — „gemeines Volk“, pa so odpravile kar gospodične in vsemogočni pregledniki. Pripomnim še, da zna dr. Mühleisen izvrstno slovenski. — Op. ured.: Mi se Juvanu ne čudimo, ker je ravnal popolnoma v duhu slovenskega Orlovkega tabora, kjer so celo akademiki nemško pozdravili zastopnike „Turnervereina“. Tudi na sodnji ravno dr. Juvan in dr. Leskovar z nemškimi advokati in celo z mlečnozobimi koncipijenti izključno nemško občujeta. Saj klerikalizem je vendar internacionalen!

— **Stanovanjski urad dela vedno večje kolobacije.** Uradu Stojecu je bil že lani s sklepom stanovanjskega urada nakazan lokal v Jurčičevi ulici št. 8. Ta lokal, kojega je imelo v najemu okrajno glavarstvo, se je pa vendar po mnogih potih in prošnjah izpraznil 1. t. m. G. Stojec vesel, da že enkrat po dolgem času dobi njemu namenjen lokal, ga je dal takoj osnažiti in preslikati, pa prišel je zastopnik državnih uradnikov in zahteval ključke od lokala čes. da je bil že meseca marca nakazan za uradniško samopomoč. O tem pa nista bila niti g. Stojec niti hišni gospodar obveščena, kar je popolnoma protipostavno. Istega dne pa je dobil hišni gospodar obvestilo (Trgovski gremij), da je po sklepu stanovanjskega urada Legatovo stanovanje nakazano verižniškemu uradu, dočim je gremij g. Legatu že pred dvema mesecema sodniško odpovedal prostore, ker jih rabi za trgovsko nadaljevalno šolo, ker ta šola ne more dobiti drugih, ter je bila v preteklem letu kar dvakrat zaporedoma deložirana in seveda tudi sedaj iz bivšega ženskega učiteljskega. Kljub temu torej, da se je stanovanjski urad izrazil prvotno, ko je gremij v svoji hiši hotel imeti za šolo druge prostore da je zato namenjeno že Legatovo stanovanje, je te prostore nakazal sedaj, ko se je šola z vso svojo upravo že preselila tja, verižniškemu uradu. Da se torej take kolobacije ne bodo več vršile ukrenil je gremij potrebne korake. Stanovanjskemu uradu pa svetujemo, da v bodoče ne išče lokalov za državne urade v privatnih hišah, še manj pa v trgovski hiši. Za državne urade je prostor v državnih zgradbah. Radovedni smo kdaj bo teh kolobacij dr. Juvana konec?

— **Kdaj bo konec?** Kakor se nam od verodostojne strani poroča je oddal ravnatelj naše mestne bolnice ključavnica dela in popravila v bolnici inozemski avstrijski tvrdki Brückner, dočim je tozadevno ponudbo slovenskega podjetnika odklonil. Radi tega novega protežiranja naših smrtnih sovražnikov, ki so se posebno te dni na Koroškem izkazali, koliko sovražstva gojijo do nas, vprašujemo resno naše zavode in tudi zavedne privatnike, koliko časa se mislijo še posluževati te prakse? Časi, ko smo mirno trpeli vse so končali, začena se nova doba v kateri bomo gledali tudi na malenkosti. Pred vsem pa zahtevamo brezobziren bojkot vseh nemških podjetij in podjetnikov.

— **Javnosti naznanjamo, da nas ne zadene nobena krivda na do danes objavljenih vesteh o Koroški.** Vse optimistične vesti smo dobili od naših merodajnih, večino celo od uradnih krogov. To je zopet samo dokaz, kako nas imajo v najvažnejših momentih za norca ter nas pitajo s slaščicami, mesto da bi nam povedali resnico. Uredništvo.

— **Oslovska glava pred carino.** Ker se radi te naše notice nekateri razburjajo, se nam zdi umestno pripomniti, da se z njo niti najmanj ne hotelo smešiti g. Svaglja. Če je kdo kak stavek napačno razumel ni naša krivda. Naš namen je bil le, napraviti zmožnost reklamo za „San. kresne. noči“.

— **Odvetnik gospod dr. Rosina** nam pošilja v zadevi Kokoschineggove afere z jajci naslednji popravek, katerega blagohotno objavljamo: „Z ozirom na Vaše poročilo v listu št. 38, z dne 10. oktobra 1920 pod rubriko okrajno sodišče zagonetni izvoz naših jajc v Svico prosim, da sprejmete na podlagi tiskovnega zakona sledeči popravek: Ni res, da se je posrečilo osebnim mojim intervencijam pri deželni vladi v Ljubljani izposlovati razveljavljenje kazni ker tudi ni res, da bi bil jaz osebno interveniral pri deželni vladi v tej zadevi. Ni res, da je gospod Kokoschinegg to trditev zatrjeval. Res je marveč, da je gospod Kokoschinegg govoril edino le o intervenciji, katere je obstojala v tem, da sem vložil pritožbo zoper kazensko obsodbo mariborskega magistrata.“

— „**Obmejni tabor**“ se vrši ob avstr. demarkacijski črti na Kaplji (postaja Brezno ob Dravi) dne 17. t. m. Na sporedu sta 2 gledališki igri, govori in veselica. Dobiček je namenjen lamošnji po lanskim vojnim dogodkih opustošeni Šoli. Nemci smatrajo kraj kot sporen, zato je treba pokazati, da ni tako. Lep jesenski izlet v planine ob skrajni jugoslov. meji (852m) bo nudil vsakemu dober užitek.

— **General Maister v Beogradu.** V Beograd je došel v ponedeljek general Maister. Njegov prihod je v zvezi s plebiscitom na Koroškem.

— **Ocena škode ministrstva prosvete.** Ministrstvo prosvete je sestavilo komisijo za oceno škode, ki se je storila na zgradbah in spomenikih narodne, verske, zgodovinske in umetniške vrednosti.

— **Ker si niso vsi hišni posestniki** m stranke glede 14% doklade na jasnem in ker se ta doklada tudi res različno iztija, se predvsem opozarja na to, da je ta doklada faktično za nazaj plačljiva. Nekatere stranke so se namreč protivile, za nazaj kaj plačevati. Pač pa sme hišni posestnik to doklado do 1. januarja 1920 nazaj samo od one stranke zahtevati, ki je 1. jan. 1920 tudi res stanovala v njegovem domovanju. Mnogo strank pa se je tekom tega leta izselilo v Nem. Avstrijo. V tem slučaju sme gospodar zahtevati primeren odpis teh 14% doklad. Nikakor pa ni upravičen, zahtevati dodatnega plačila doklad za 1. jan. 1920 nazaj od kake stranke, ki je prišla šele tekom tega leta v njegovo stanovanje. Kar se tiče visokosti te doklade, se ne sme iste računati od bruto najemnine, ampak od čistega najemninskega donosa.

— **Naredba o novih draginskih dokladah.** Finančna delegacija objavlja uradno: Naredba o novih draginskih dokladah za državne aktivne in vpokojene nameščence ter njih sirote, ki je izšla dne 7. oktobra v „Službenih novinah“ št. 221, stopi v veljavo s 1. oktobrom t. l. in se objavi v celoti v eni prihodnjih števil Uradnega lista. Z likvidacijo novih draginskih doklad se je še pričelo. Istotako je finančno ministrstvo glasom „Službenih novin“ z dne 8. oktobra D št. 222, uvažujoč sedanje življenske razmere, nanovo uredilo pristojbine glede povračila potnih stroškov državnih nameščencev za službeno potovanje in selitve. Tudi ta naredba je veljavna od 1. oktobra in izide v enem prihodnjih Uradnih listov.

— **Prtljaga bivših v Ameriki interniranih podanikov Avstro-Ogrske.** Generalni konzulat Kraljevine SHS na Dunaju je prejel od državnega urada za zunanje zadeve na Dunaju verbalno noto od 29. avgusta t. l. v kateri se sporoča, da je v zadnjem času dospelo na Dunaj na „Kriegsgefangenen und Zivilinternieramt“ iz Angleške mnogo prtljage, ki je last bivših avstrijskih in ogrskih civilnih internirancev iz Amerike. V kratkem ima razven tega dospeti še nova pošiljatev take prtljage iz Angleške. Občinstvo se opozarja, da se med to prtljago nahajajo tudi stvari naših državljanov, ki so se v poslednji dobi vrnili iz Amerike.

Koroške novice.

— V **Libučah** so nemški divjaki v ponedeljek zvečer zažgali nekemu našemu človeku hišo.

— **Pliberk.** Na tukajšnji postaji so v ponedeljek zvečer volksverovci streljali na vlak.

— V **Ponikvah** so v ponedeljek zvečer napadli nemčurji ter ranili železniškega uradnika Jeršeta iz Ptujja, nekoga Sokola iz Ormoža ter enega vojaka.

— V **Pokrčah** so v ponedeljek napadli nemški tolovaji kurirja Narodnega sveta v Velikovem, g. Ferlešo, ga pobili na tla ter mu skušali pobrati dokumente, ker se jim pa ni posrečilo.

— **Nesramen slučaj nemčurjev v Dobrihvasi.** V ponedeljek je dospela iz Pliberka se vračajoča četa 60 volksverovcev iz Nemške Avstrije. Med njimi se je nahajal tudi v ci il preoblečeni nemški podpolkovnik Metnitz. Naše orožništvo je takoj opozorilo tamkaj se nahajajoče Sokole, da v slučaju eventualnih incidentov pomirljivo posredujejo. Nemci pa so začeli takoj izzivati in sicer na ta način, da so pričeli pljuvati na g. gerenta Krašna. Neki laški kapetan je vse to videl, pa ni dopustil, da se tega lopova aretira. Pri preiskavanju te tolpe se je našlo mnogo orožja, ki je bilo zaplenjeno.

Sloven. na odno gledališče

Repertoire bodočih dni:

V sredo 13.: „Brat Martin“. Ab. C-2.
V četrtek 14.: „Marija Magdalena“. Ab. B-5
V petek 15.: Zaprt.
V soboto 16.: „Sen kresne noči“. Izv. ab.
V nedeljo 17.: Popoldne ob 15. uri ljudska predstava ob znižanih cenah „Hlapec“. Zvečer ob 20. uri: „Kralj na Betajnovi“. Izv. ab.
V ponedeljek 18.: Zaprt.
Uprava gledališča je začela izdajati revijo „Zrnce“, koje prva številka je izšla v soboto. List bo izhajal vsako soboto in sočel po prvi številki bo jako dober prelet našega kulturnega delovanja. Urejuje o dr. Strmšek. Cena K 3.—. K listu se še povrnemo.

Okrajno sod šče.

Roman starega ženina.

Na klopi pred glasovito sobo št. 15 sedi majhen gospod, sključen od 3/4 stoletne dobe, zroč nemirno okoli sebe. Semtertja mu uhaja pogled na mlajšo gosposko oblečeno žensko, v najboljših letih bi bila lahko mlajša vdova ali kaj sličnega. Ni ljubeznjiv ta pogled starega sivega gospoda na to zagonetno damo. Po hebrejsko oblikovanem njegovem nosu bi se dalo sklepati na kakšno posojilno afe med njim in predmetom njegovih pogledov. No, bomo videli.

V razpravi sobi je končana živahna razprava in kličejo naslednjo stranko. Stari gospod v družbi starejše dame in ona zagonetna dama stopijo notri. Zaslišanje obtoženca, generalije: Karol L... star 72 let, zasebnik itd. Čita se ovadba: Karol L. se je seznanil z vdovo Marijo K., ki obljubil poroko, napravila sta že notarski akt za ženitno pogodbo, v družbi jo je predstavljaj za svojo nevesto. Po izvršenem notarskem aktu pa je ženin rekel svoji nevesti: Zdaj sva itak že kakor bi bila poročena. Nevesta mu je verjela, odzvala se je vabilu na njegov dom in — postala sta kakor mož in žena...

Ali tej kratki medeni dobi je za petami sledilo razočaranje. Ženin se je namreč prepričal, da je veliko prestar za mlado vdovo. In na podlagi ugotovitve tega akta kot fakta, je prekleal tudi notarski akt, zaroko in poroko.

S tem prekletem pa nevesta seveda ni bila zadovoljna. Začutila je, da jo je ženin zapeljal in onečastil. Zato in ker noče izpolniti svoje obljube, da postane srečna žena starega ženina, ga tira pred kazenskega sodnika.

Stari gospod ženin se izgovarja na — zdravniško spričevalo, ki mu odneka vsako možnost še kdaj v tem prevar polnem življenju res nastopiti kot ženin in mož in ženin pripoveduje nadalje, kako se je pričel ta roman. Nekega dne, ko se je čutil tako zapuščenega, je prišla k njemu

posredovalec za intimne zadeve g. Ivan H. in mu je prigovarjal, da ima na ponudbo bogato, krp. postno nevesto, vdovo, ne premlado, ne prestaro, kakor nalašč za takega ženina. Kaj hočete: telo je sicer staro, a srce je še mlado. sprejel sem to ponudbo in res napravil znanje in že notarski akt. Ali neki dan — vsaj este — sem prišel do prepričanja, da to ne gre in ne gre. To mi je tudi moj zdravnik pritrdil. Da bi se bil jaz obnašal kakor mož proti ženi, to je seveda izmišljotina od njene strani. Sicer pa gospa „nevesta“ nikakor ne more biti predmet za § 506 k. z. Dokazi na razpolago, da ne more in ne sme govoriti, da bi bila zapeljana ali celo onečastena. Zato so skrbeli številni drugi ljubimci, jaz bi bil le predmet njenega izkoriščanja in spekulacije, da kmalu umrem.

Roman se je prekinil. Pri prihodnji razpravi bodo zdravniški izvedenci oddali svo e mnenje, jeli je g. Karol L. sploh še sposoben za ženina in slisalo se bo o dobrem ali slabem glasu preklicane neveste.

Najnovejša poročila.

Situacija na Koroškem.

LDU Celovec, 11. oktobra. Dunajski korespondenčni urad poroča: Štetje oddanih glasov po okrajnih odsekih napreduje jako počasi. Ako tudi je upati, da bo izid glasovanja že jutri oficijelno vgotovljen, ho vendar se precej dolgo treba čakati, pred se uradno objavi. Potek štetja kaže, da je nade Koroške na zmago docela upravičena.

LDU Ljubljana, 12. oktobra. Dunajski korespondenčni urad poroča iz Celovca od 11. oktobra: Varnostne čete nemško mislečega prebivalstva so se večinoma odposlala iz cone A nazaj. (Ugotavljamo priznavanje, da so prišli folksverovske množice iz Celovca v cono A, kjer so kakor znano, terorizirale. Pravtako je ugotovljeno, da se po izvršenem plebiscitu zopet vračajo v velikih tolpah v cono A, kjer izvršujejo, kakor javljajo poročila, nasilstva in zločinstva. Op. ured.)

Krivica je zmagala.

Ljubljana, 13. oktobra. Uradno se objavi izid koroškega glasovanja komaj jutri dopoldan, toda štetje je doslej skoro že končano in po tem štetju smo pri glasovanju — propadli. Nemci so utihotapili in vsleparili toliko glasov, da so že naprej vedeli, da so zmagali. Volilo je na tisoče neupravičencev. Naša komisija nas je samo slepila, mesto da bi nam bila pravočasno povedala resnico, da bi jo bili lahko še preprečili. V Ljubljano je vest o porazu prispela včeraj zvečer ter izzvala silno razburjenje. — Tekom noči in današnjega dopoldneva se vrše velikanske manifestacije za Koroško. Naš slovenski narod se ne pusti več imeti za norca ter hoče, če ne najde v Beogradu razumevanja, sam braniti svojo drago zemljo. Pripravljajo se prostovoljske legije, ki odidejo na branik našega severa. Ob 14. uri se je pričelo velikansko zborovanje pred Mestnim domom. Ljubljana pozivlja svoje brate v Mariboru, naj ne klonejo. Kvišku glave in na noge. Vsi na Koroško!

Zmaga s prisleparjenimi glasovi.

Ljubljana, 13. oktobra. Po doslej dospelih vesteh so zmagali Nemci na Koroškem ravno s fiktivimi par tisoč v zadnjem momentu prisleparjenih glasov in z izreklamiranjem naših volilnih upravičencev.

Manifestacije v Ljubljani.

LDU Ljubljana, 13. oktobra. Vsled vesti, da je pričakovati neugodnega iz-

ida plebiscita na Koroškem, se je zbralo snoči več sto ljudi, večinoma akademske omladine, ki so demonstrirali po mestu. Povzročili so, da se je suspendirala predstava v opernem gledališču in so zahtevali, da se zatvorijo vse gostilne in kavarne. Kmalu po 11. uri zvečer so se razšli manifestantje brez incidenta.

Nemško poročilo o izidu glasovanja.

DKU Celovec, 12. oktobra. Izid glasovanja se bode publiciralo najbrže jutri, ker se je odposlalo nove komisije, a se vrši štetje glasovnic hitreje. Zmaga je na nemški strani vedno jasnejša. Sodi se, da je bilo oddanih 60 odstotkov glasov za Nemško Avstrijo.

Sporazum med Rusi in Poljaki.

LDU Riga, 11. oktobra. Predsednik Dabski je izjavil poročevalcu agencije „East Express“, da upa, da bo mir trajen, ker bo sklenjen na podlagi sporazuma in ne na podlagi nasilja.

LDU Varšava, 11. oktobra. „Kurjet Polski“ javlja, da je došel v Varšavo iz Kamjenca ukrajinski minister Andrej Lewicki, da se udeleži poljsko-ruskih pogajanj.

LDU Varšava, 11. oktobra. Danes je bila v Varšavi prva seja čehoslovaško-poljske komisije, na kateri so razpravljali o vprašanju Tešinja.

Ruske strokovne organizacije na Čehoslovaškem.

LDU Praga, 12. okt. Včeraj je dospelo v Prago odposlanstvo ruskih strokovnih organizacij pod vodstvom Sergejeva in Lebedjeva, ki nameravata proučiti gibanje strokovnih organizacij na Čehoslovaškem.

Premirje med Rusijo in Poljsko podpisano.

DKU. Berlin, 12. oktobra. Listi poročajo iz Varšave: Posebna izdaja poročila iz Rige, da se je včeraj podpisalo premirje med Rusijo in Poljsko.

Litvinci še vedno napadajo.

LDU Varšava, 12. oktobra. Kljub sklenjenemu premirju so Litvinci iznova napadli poljske postojanke pri kraju Malocki in prekoračili Mereczanko. V zvezi s tem so naše čete zavzele Oszmiany in Soly.

Bolševiško delovanje v Mezopotamiji.

DKU Pariz, 12. okt. „Agence Havas“ poroča iz Carigrada z dne 9. t. m., da prihajajo iz Mezopotamije zelo slaba poročila. Bolševiki strahujejo deželo na severu, medtem ko napadajo turški nacionalisti njene druge meje.

Ministrska seja.

LDU Beograd, 12. oktobra. Današnja imel ministrski svet sejo, ki je trajala od 15. do 20. ure. Na tej seji se je razpravljalo o tekočih državnih poslih.

Izid naknadnih občinskih volitev v Sofiji.

DKU. Beograd, 12. oktobra. Iz Sofije javljajo: Izid naknadnih občinskih volitev z dne 3. t. m. je po podatkih ministrstva za notranje posle nastopen: Poljedelska stranka 52.997 glasov, komunisti 29.992, demokratje 7322, liberalci 3195, narodnjaki 4656, široki socialisti 2711, radikalci 1651, koalicijski 9769, nezavisni 785. Cankovisti 1389.

Gospodarstvo in trgovina.

Vino je vodeno-alkoholna raztopina raznih sestavin, ki se delijo v glavnem v: a) izhlapijo ali plinovite sestojine, ki izhlapijo, ako vino ogrejemo na 100. C toplote, in b) v neizhlapijive sestojine, ki nam ostajajo, če vino izparimo, in jih imenujemo tudi ekstrakt vina. Izhlapijive tvari v vini so v prvi vrsti plini, kakor ogljikova kislina, kisik, žveplena kislina (ki pride v vino vsled žveplanja), nadalje voda in sicer rastlinska, naravna voda, katere se nahaja v vini 85—95%, alkohol ali spiri 5—18%, eteri ali eterične dišave, ki dajejo vину poseben vinski duh in nastanejo vsled spojanja alkohola z raznimi kisljinami v vinu (n. pr. enanti eter). Neizhlapijive tvari ali ekstrakt vina tvorijo: sladkor, tega je v vinu jako malo, ker je prevrel (0'02—0'02), glicerini, ki nastanejo vsled vrenja mošta ter daje vину prijeten sladek in poln okus (0'4—1'2%). Kiseleline in sicer vinska, jabolčna, jautarna mlečna, očetna in druge kisline katerih je skupno 0'4—0'6%. Vinska kislina je v vinu vezana na razne prvine in posebno na kalcij s katerim vstraja v vinu kisli kalcijski tartrat ali vinski kamen (acido tartrico); nadalje spada k ekstraktu čreslovina ali tanin (acido anico) iz hlastin jagodnih kožc in pečk. Bela vina imajo 0'02 do 0'04%, črna pa do 0'03% tanina ali čreslovina. Barvila in sicer klorofil, ki se pretvori pri belem vину v zlatorumensko barvo, ter enocijanin, to je rdeča barva iz jagod, ki daje vину črno barvo. Aromatične dišave ali takozvani buketi, ki nastanejo po vrenju mošta, ali se pa nahajajo že v grozdju (muškat itd). Nadalje spadajo k ekstraktu beljakovine, katerih se pa nahaja v vinu jako malo, ker motijo vino in jih treba odstraniti s pretakanjem in čiščenjem vina, konečno rudne ali mineralne, to

je pepelnate tvari, katere dobimo, ako vino izparimo in gošč izžerimo, tako da zgori. Ta pepel vina sestoji iz raznih karbonatov ali ogljikovih kislin, fosfatov (fosfornokislih), sulfatov (žveplenokislih) in drugih soli. Od vina ostane 0'1—0'4 pepelnatih tvari. Ekstrakta je v vinu 0'15—0'30%. Če ga je več kot 0'38%, je vino potvorjeno. Od vseh teh tvari v vinu je najvažnejši alkohol ali vinski cvet, ki nastane vsled povretja sladkorja v moštu — in radi katerega plemo vino.

Bilanca sovjetske Rusije. „Daily Herald“ prinaša podrobno poročilo ruske državne bilance za prvo polovico 1. 1919. Po tej bilanci so ruski dohodki znašali 20,349,000,000 rubljev, dočim so znašali izdatki v istem času nad 50 milijard rubljev. Na ta način znaša primanjkljaj okrog 60% celotne bilance. Leta 1917. pred revolucijo je imela Rusija za 18 milijard bankovcev dočim so v početku letošnjega leta narasli na 200 milijard. Iz ostalih števil je razvidno, da povečavajo železnice deficit za 4 milijarde asocijalizirane tovarne za 3 milijarde rubljev.

Južna železnica preide v našo last. „Pravda“ poroča, da bo naša država prevzela južno železnico in za to plačevala družbi dva milijona frankov mesečno, dokler se to vprašanje ne reši končno veljavno.

Razno in humor.

Krava in ožala. Nekemu kmetu je krava vedno uhačala v vabiljivo sosedno pšenico. Vse pretepovanje je bilo zaman, nič ji ni zaleglo. Pa se možakar zamislil. Dalje kot misli, veseljši izraz zadobi njegov obraz, širja mu postajajo usta. »Šment«, zarobanti kmetič namram pozrešni kravi, »ti bom že pomagal«. Gre v hišo, izvleče iz z ogledala naočnike pokojne prababice,

vzame čopič in barvo ter naslika na »špegle« plot. Te naočnike natakne potem kravi. Po zatrdilu kmeta — ime na razpolago — ni hodilo Lizika nikoli več v sosedovo pšenico na južino, ker je videla vedno plot pred seboj. Malo predebela, kaj?

Futuristična slika. Neka španska dama se je dala slikati pri znamenitem italijanskem futuristu Pavlu Picassi. Vsa srečna se je vračala v Španijo. Na meji so ji pa delali težkoc. Carinski uradniki so rekli, da toni nikakoli slika, ko jim je pokazala med prtljago svoj portret. Potem so poklicali nekega strokovnjaka — slikarja, naj

nove on svoje mnenje. Slikar je izjavil, da ta slika ne predstavlja človeka ampak stroj. P. tem so poklicali nekega inženirja, kateri je izrekel, da slika ljudi stroja ne predstavlja. Nazadnje so na carinski uradniki pustili damo na Špansko, o sliki so se pa izrekli, da ne predstavlja nič. Ubogi Picassi!

Zahtevajte povsod dnevnik „Tabor“.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Pozor!

Kava, sveže došla
Čaj
Kakao
Keksi
Sardine
Franc. olje
Bonboni
Riz
Koniak
Rum

razpošilja po celem kraljestvu
od 5 kg naprej franco

P. ERZIN

specijalna trgovina

Maribor, Gosposka ul. 28

Mala oznanila.

Stavbeni ključavničar, samostojen, starejši, se takoj sprejme v tovarni vozov Počivalnik, Tezno. 615

Fridna dekla, ki bi bila sposobna za vsako delo v manjšem posestvu na deželi, se sprejme takoj. Plača 80 K in eno novo obutalo na leto. Vpraša se pri Zaff na Pobrežju. 611 5—2

Krasna konjska sprema z niklastimi obitki se po nizki ceni proda. Na ogled pri Jos. Ulaga, Aleksandrova cesta. 614 3—1

Proda se izvrstna peč za peko in sušenje, železna, znotraj obzidana s samostojnim kamenom (Welsiawerke, za 4 hlebe kruha, noge na kolescih, se da takoj povsod postaviti. Vprašanja na Fr. S., Jurski vrh št. 1, pošta Zgor. sv. Kungota. 612 2—1

Proda se perzijska preproga, stojalna ura, salonsko ogledalo, gosli, ženski plašč. Naslov pove uprava. 592

Išče se stanovanje z 2—3 sobami, kuhinjo in mogoče z vrtno v mestu ali okolici lahko pol ure oddaljeno. Ponudbe na upravnistvo pod »Stanovanje«.

Meslovačo mesočno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. novembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Pristopajte

Jugoslov. Matice!

Proda se

na prostovoljni dražbi dne 17. oktobra ob 14. uri v Jurovcih pri Ptuju hiša št. 7, in posestvo od 15 orakov, travniki, njive, gozd, pašnik. Več povestilnik Jos. Korber v Lajteršperk. 616 2—1

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Turčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Izvršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izvrše ter se zaračunajo najceneje.

Podružnica:
Telefon
št. 3/UL.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
: in najnovejšimi stroji in črkami. :